

nelben,
dig csak csavargók ke-
esi a csavargót, a detek-
akerülőt és úgy keresi,
nyomozza, hogy a verejték
szakad róla és keresi rogyásig, addig, amig
csavargó akad, amig munkakerülő találtaik.
Pest egész rendőrsége egy nagy verejték-tóban
lubickol, mindenki erőlködik, mindenki nyo-
moz, mindenki alkalmazni akarja a megváltó
új törvényt. Ilyen jövést-menést, szaladgálást,
ilyen visszataszító vad hajsztát még sohasem
láttunk. És irgalmatlanul fogdossák össze a
szegényeket, a rongyosokat, az éhezőket, akik-
ről kisütnek mindent, még azt is, hogy ezek
veszedelmes — hamiskártyások.

Kis korecsmákból, apró pesti kávémérésekből
vadássza össze a rendőség Pest nagy kártyá-
sait. Igazán kórikus. Muszáj nevetni. Muszáj.
Mit kereskedik a rendőség homályos, piszkos
kis lebuajokban, amikor csillárfénnyel elárasz-
tott szalonokba is betévedhetne, amikor klubok-
ban, kaszinókban szabadon dühöng a kártyajá-
ték és vigan szedi áldozatait az uri fosztogatás.
Ezekben a kártyaklubokban tanyáznak az
igazi csavargók, a hivatásos közveszélyes mun-
kakerülők, akik évek, sőt évtizedek óta — kimu-
tathatóan — nem végeznek más munkát, mint-
hogy — kártyáznak. Az új törvény minden in-
tézkedése lesujthat ezekre a kártyás munka-
kerülőkre, ám ezeket senki sem bántja, a rend-
őség a kiskorecsmákba és a kávémérésekbe sza-
lad — kártyásokért. Pedig amennyi joggal a
szegény emberek magánlakásába betör a detek-
tív, annyi joggal a kaszinókba és klubokba is
bekopogtathatna — csavargókért. Éppen most
kezdtek meg néhány közismert pesti kártya-
barlang rendőri fölöszlatását. Kíváncsiak va-
gyunk rá, hogy vajjon ezeknek a kártyabar-
langoknak állandó látogatói közül behurcol-
nak-e néhányat a toloncházba. Mert ezeknek
valóban nincs foglalkozásuk. Ezek a tipikus,
notórius, sőt közveszélyes munkakerülők. Idáig
ezeket nem bántották, egyetlenegy sem cipel-
tek be közülök a toloncházba. Miért? Hát
ezekre nem vonatkozik a Tisza István tör-
vénye?

*

Csavargókat, munkakerülőket hajszol a pesti
rendőség és ott keresi, hajszolja, sőt ott ta-
lálja meg, ahol éppen akarja, ahol neki tet-
szik. Minden a rendőrtől függ, a közönséges,
bugris, pesti rendőrtől, akinek nagyobb ma-
már a fővárosban a hatásköre, mint a falu-
jában — a főszolgabírónak. Borzasztóan a fe-
jünkre nőttek nekünk itt Pesten a rendőrök,
akiknek kezébe le vagyon téve a mi szabadsá-
gunk, életünk és halálunk. Ha ők akarják, akár
szabadon is járhatunk, ha nekik úgy tetszik,

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

36251

Hely

Idő

1913

Személy

Helyszám

Szerző (g. f.)

Cím Csavargók.

Forrás: Nepszava

Bp.

1913 VIII/28

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

becsuknak bennünket, ha jó kedvük van, eset-

leg élve is maradhatunk, de ha rossz a han-
gulatuk, akkor szépen, szabályosan agyon-
szurnak bennünket, akkor bizony meg kell hal-
nunk. És ez így van és ez nincsen másképpen
és ez még sohasem volt ennyire így, mint mos-
tanában. Amióta Pavlik mester letette az érett-
ségi a képviselőkidobálásból, amióta Gerő vi-
téz fölmentést, dicséretet, sőt gratuláció-záport
kapott gyáva vagdalkozásáért és amióta tör-
vényt csináltak a szegény emberek szabad be-
börtönözésére, azóta itt nem lehet élni, azóta
itt vagy meg kell halni vagy munkapárti kép-
viselőnek, esetleg rendőrnek kell lenni. Mert
itt most borzasztó idöket élünk. Törvényesítet-
ték a törvényen kívüli, rendszeresítették a
rendkívüli állapotokat. Mindenkinék folyton a
nyomában vannak, mindig kergetnek egy se-
reg embert és már annyi embert fogdostak
össze, hogy szüknek bizonyult a toloncház, nem
elegendök a börtönök, ha így megy, az iskolá-
kat is át kell alakítani börtönökké.

Mivelhogy a rendőség nagyszerűen dolgo-
zik. Fischer Flóriánék úgy vágnak, szurnak,
döfnek, hogy öröm fölfordulni a kardmozdula-
taik nyomán. És különben is rendkívül finom
és erkölcsös emberek ők, akiknek a kezébe
ilyen roppant hatalmat tett le a Tisza-uralom.
Hiszen csak most is micsoda illatos kis virá-
goeska bontakozott ki a rendőri erkölcs dusan
trágyázott talajából... Két derék rendőr és
egy tizenhárom esztendőös kisleány. Egy har-
madik rendőrnek a lánya. Ketten is elbántak
vele, a bajtársuk csenevész lánykájával,
rendőr uraimék. Mindössze egy kis nemi me-
rényletről és csupán egy másik rendőr tizen-
három éves kislányáról van szó. A fő, hogy a
családban, illetőleg a testületben marad

a dolog. Hogy is mondja Boda Dezső?
A testületi szellem... A jó öreg tes-
tületi szellemét egy kicsit csuffá, azt a
szegény kisleányt pedig egy kicsit rend-
őrileg tönkretették. Krecsányi Kálmán ur nem
fog röstelkedni a legközelebbi ünnepi alkalom-
mal megint a rendőség nemes hivatásáról sza-
valni? Vagy az a Gorkij-jellegű dráma, ami-
nek aktív hősei Barta István és Grébner Géza
rendőr urak, szintén ennek a nemes hivatásnak
a keretébe tartozik? Valóban?

Ilyen Barta Istvánok és Grébner Gézák haj-
szolják most Pesten a szegény embereket, az
ilyen erkölcsü rendőség most élet és halál ura
a fővárosban. Ezek tisztogatnak, ezek purifikál-
nak. Ezek! Barta István és Grébner Géza
rendőr urak tán éppen mielőtt megfertőzték a
bajtársuk kisleányát, tán éppen azelőtt hur-
coltak be a toloncházba néhány „munkakerülő
csavargót”. Tették ezt éppen úgy minden lelki-
ismereti furdalás nélkül és éppen olyan per-
verz gyönyörűséggel, mint ahogy azután — a
kis tizenhárom évesre vetették magukat...

(g. f.)

***